

VENDÉGLŐSÖK LAPJA

A HAZAI SZÁLLODÁSOK, VENDÉGLŐSÖK, KÁVÉSOK, PINCÉREK ÉS KÁVÉHAZI SEGÉDEK ÉRDEKEIT FELKAROLÓ SZAKKÖZLÖNY.

Megjelenik havonként kétszer, minden hó 5-én és 20-án.

Előfizetési ár:

Épész évre. 12 kor. || Félévre 6 kor.
Háromnegyed évre 9 „ || Negyedre 3 „

LAPTULAJDONOS ÉS KIADÓ:
IHÁSZ GYÖRGY örököse

FELELŐS SZERKESZTŐ:
GYÖKÖSSY ENDRE dr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, IX., Ferenc-körút 22. Telef.: József 22-81

Kéziratok és előfizetések ide intézendők.

Mozgóképek.

Lesz hát zsemlye

ujra a kávéházakban a reggeli és esti kávé mellé. Ezt a karácsonyi ajándékot tartogatta Kürthy báró a budapesti kávéosoknak. Kedves ajándék. A kávéosok bizonyosan nemes örömmel fogadják. Oh, hogyne, hisz már hónapok óta tárgyalnak, gyűléseznek, agítanak a soha nem fáradó Harsányi vezetése mellett a kávéosok, hogy — vendégeiknek újra olcsó és jó zsemlet adhassanak kávéjuk mellé. Mert jegyezzük meg jól: a zsemle feltámasztásáért becsülettel indított és becsülettel végig harcolt harcot nem a maguk zsebének érdekeért viselték. A kávéosoknak a zsemlekből nem lesz több hasznuk, mint a mi volt a méreg drága, nem mindig jó cukrászsüteményekből. Ezt a harcot a kávéosok a közönség érdekeért vívták, mert az akarták, hogy az ő hűséges vendégeiknek legyen olcsóbb a reggelijük és a — vacsorájuk, ha a szerény kávécska mellé olcsó zsemlet is kaphatnak. Ebben a harcban legfeljebb a tisztés kávéos ipar becsületének a megvédéséről is szó esett, mert meg kellett mutatni a kávéosban méltatlanul uzsorást firtató uraknak, hogy — ime — a méregdrága cukrászsütemény még se a kávéos zsebéből tömhetne erkölcsötlen jövedelemmel. Büszkék lehetnek a kávéosok, hogy meg tudták oltalmazni — becsületüket. Ezért lehet igaz karácsonyi örömeik — a feltámasztott friss, ropogós zsemle.

*

De a vendéglősök

megjárták Kürthy báróval. Nekik a nemes báró pompás — koronázási ajándékot ígér. Valamelyik napilap újságírójának ugyanis azt mondta, hogy a koronázásra Pestre tuduló idegeneket és vidékieket meg kell kímélni a vendéglősök esetleges uzsoráraitól. S ezt csak úgy érheti el, ha — maximálja az étlapokra és tányérra kerülő ételek árát. Köszönjük szépen ezt a bizalmat. De hát mondjuk, hogy — rendben van. Hisz ugy is így volna, ha azt mondanánk, hogy — nincs rendben a dolog. Am engedje meg Kürthy báró ur ömeltósága, hogy mi fontosabb dologra hívjuk fel a figyelmét. S ez az, hogy — előbb arra legyen gondja, ha már ő az életmezési diktátor, hogy az idegeneket és a vidékieket a koronázás idején tisztességesen elláthassák a pesti vendéglősök, még pedig maximális áron beszerzett (esetleg kiosztott) kávéval, tojással, hussal, főzelékkel, tésztával és itallal. Mi a mi szakszerűen működő szerény eszünkkel azt gondoljuk, hogy ez a báró ur fontosabb tennivalója. Aztán — ha úgy tetszik — bennünket is megmaximálhat.

Nemes Kun.

Békesség a földön az embereknek . . .

Irta: Gyökössy Endre dr.

Krisztus urunknak áldott születésén mindig ez a karácsonyi ige muzsikál a fülemben keresztül bele a szívem közepébe: Békesség a földön az embereknek, békesség és jóakarát. Még a béke áldott, csendes napjaiban is úgy közeledtünk mindig a karácsonyi meleg napokhoz, úgy készülődünk mindig erre az áhítatos ünnepre, — hogy munkában kifáradt kezünk, agyunk megpihen; a megélhetésért vivott napi tülekedésben megérdesegett lelkünk megfinomul, az emberi komisszások áradatában fuldokló szívünk magához tér, szeret és szeretetre talál.

Oh, hát most, az istentelen háboru vérpazarló idejében, hogy ne kondulna bele agyongyötrött szívünkbe az isteni riadó: Békesség a földön az embereknek!

Angyali verset szeretnék mondani! Olyan angyali verset, amelyet Krisztus urunknak áldott születésén megértene s meghallana e szerencsétlen föld minden szenvedő gyermeke.

Milyen balga vágy ez! Hisz ifju királyunk fölséges békeüzenetére, az istenfélő és hatalmas Vilmos császár békeszózatára a piaci, nyelvöltögető kofák buta szószátyárkodásaival visitanak esztévesztett ellenségeink. Beszélhet ezeknek a megrögzött hóborosoknak angyali nyelven maga akár az arkangyal is: a vérpocséklás bűnében oly mélyen fetrengenek, hogy az istennek is meg kell siratni az ő nagy gonoszságukat.

Oh, boldog magyar nemzet, sohase felejtse el, hogy ebben a világrengető háborus orkánban királyod mondta ki először s nem a szivedbe

maró ellenségek, ezt a két szót: legyen béke!

Oh, boldog magyar nemzet, ez a szent öröm legyen a te nagy karácsonyi örömed; ragyogja be házádat, földedet, egedet, vizedet!

Oh, boldog magyar nemzet, a te lábadat térdig akarta levágni a rác s te léptél a hitvány, gyilkos náció nyakára, a te szivedet akarta kiharapni a rongyhitű oláh és te a magas sarába fojtottad őt; a te kárpáti kőszorudat akarta széttépni a lengyel-tipró orosz medve s te segítetted felszabadítani a nemes lengyel nemzetet!

Ezért nem hallgatja még meg a béke angyali versét a te ellenséged tenger sokasága szegény, szenvedő, erős, hős, nagy magyar nemzetem. Ez legyen a te karácsonyi megnyugvásod. Karácsonyi elhatározásod pedig legyen az a szívós akarat, hogy — ha nem fogadja el a béke baráti poharát egyetlen ellenséged sem, hiába nyujtottad azt felé őszinte szeretettel: odaadod utolsó filléredet, minden izmodat, elszánt hevülésedet, a ránkváró iszonyatos harcokba, hogy földporáig alázva, megrendülve ők kérjék mihamarabb azt a békét, amiről most még hallani sem akarnak a megtévelyodott szerencsétlenek.

Ha nem kell a felajánlott nemes béke nekik, majd könnyörögnek ők még a megalázó békéért is.

De akkor micsoda szenvedések várnak még a világra!

Karácsony szent ünnepén buzgón imádkozunk, hogy ne legyen már erre szükség! Oh legyen minél hamarabb: békesség a földön az embereknek!

. . . Békesség és jóakarát! . . .



Mayer István és felesége.

Olvasóink bizonyosan örömmel látják karácsonyi számunkban Mayer István kartársunknak és feleségének pompás képét.

Mayer István azok közé a vendéglősök közé tartozik, akit nemcsak barátságos vendéglőjébe járó vendégei, hanem — vendéglős társai is becsülnék, szeretnek. Kiváló szakember és igaz, jó ember. Ipolyságról 1905. évben költözött szépséges fővárosunkba s hamarosan egyik legősmertebb vendégfogadósa lett a Ferencvárosnak.

A Drégely-utca 7. sz. alatt virágzó vendégfogadója jó itallal várja a vendéget, friss és kitűnő étellel az éhes embert. Nem csoda, ha a Ferencváros legjobb polgárai szívesen falatoznak és kvaterkálnak a Mayer István asztalainál.

A vendéglősök bizalmát is kiérdemelte a mi derék kartársunk s így választották őt be ipartársulatunk választmányába. Ezt a bizalmat a vendéglősök érdekéért folytatott fáradhatatlan munkával mindennap újra és újra kiérdemli.

A tavaszon fiatal asszonyt is vezetett vendégfogadjába Mayer István, kinek a Kálvin-téri református templomban esküdött örök hűséget. Azóta feleségének kedvessége, figyelme, szorgalma is növeli kedves vendégfogadjának jó hírét, jó nevét.

Legyen áldás nehéz munkájukon! S a derék házaspár élete pedig legyen példaadás a vendéglős ifjúságnak.

Krónikás.

Józsai bácsi.

(Egy vendéglős emléke.)

A »Vendéglősök Lapja« eredeti tárcája.

Irta: **Jakab Ödön.**

Afféle régimódi, tősgyökeres magyar vendéglős volt. A magyar vendéglős minden erényével és minden hibáival. A hibái ugyan csak olyan hibák voltak, hogy más embernél erény-számba is bátran elmehtek volna. Az ő hibái hasonlítottak a gyémántkövek hibáihoz, emlyekkel a gyémánt mégis értékesebb, mint sok más, hibátlan kő.

Az egész város csak úgy hittá, hogy »Józsai bácsi«. Azon a néven, mellyel jó régecskén az anyakönyvbe jegyezte be a pap s mely alatt az adóhivatalnál az adóját fizette, hiába is kérdezősködött volna utána az ember: hirtelenben senki sem értette volna meg, hogy az illető voltaképpen kiről beszél. De ha valaki pusztán csak »Józsai bácsi«-t tudakolta: utba igazította a legutolsó gyerek is azonnal. Így még a vak is egyenesen hozzá vezette az embert.

A Józsai bácsi vendéglője tulajdonképpen nem is vendéglő volt, csak egy nagyobb szabású, barátságos hajlék, ahol mindenki egyformán jól érezte magát. Akinek az öröme virágzott, sehol se tudta magát jobban kimulatni; akit pedig szomorúság nyomott, olyan hamar sehol se tudta lerázni a terhét. Mert Józsai bácsinak olyan hét országra szóló, jó borai voltak, hogy a nóta úgy termett utánuk, mint eső után a

keserűgomba. Az ő hordóiból több nóta került ki, mint a vármegye bokrainak összes madár-fészkeiből. Holott ebben nem volt sok boszorkányság. Az egész boszorkányság csak annyiból állott, hogy Józsai bácsi fenn a családjá körében elég sűrűn tartotta ugyan a keresztelőket, de sohasem volt keresztelő lent a — pincéjében. Az igaz, hogy a felesége sem lakott ott.

Teli is volt a vendéglője mindig emberekkel, a bugyellárisa pedig szép, nehéz bankókkal. Az ő asztalainál üres széket nem látott még senki. Az ellenben gyakran előfordult, hogy két ember szorongott egy széken. (Persze csak józan állapotban.) És a vendégeket nem csak a hires bor csalogatta oda, hanem a szeretetreméltó, jó házigazda is. Pedig szörnyen csalódnék, aki a házigazdát egy örökké mosolygó, nyájas embernek képzelné, akinek cukorporral van meghintve minden egyes szava. Az ilyen kép száz mérföldnél is távolabb esnék az igazságtól. Mert aligha élt a világon még egy olyan ember, aki többet zsémbelődött volna, mint Józsai bácsi. Ő ugyanis reggeltől késő estig egyvégtében örökké haragudott. Valamiért, hol hangosan, hol magában, de mindig mortyolódott. Ha valakinek kissé fősvényen tálalták fel a porcióját: irgalmatlanul lehordta a pincért. Ha ellenben a vendég feltűnően sok maradékot hagyott tányerán: akkor meg a vendégre volt dühös, hogy az ő főztjét minek fumigálja? Tán bizony nem tetszik? Máskor meg a cigányokra támadt, hogy ne tányérozzanak minden nóta után!

Mikor pedig egy-egy koldust vett észre a konyhája előtt: úgy felfortyant, hogy a guta környékezte. A szerencsétlen koldus fejére csöstit hullt az áldás:

— Mit keresel itt? ... Minek jársz koldulni? ... Nem tudsz keresni valami tisztességes munkát? ... Nem szégyelled folyvást kilincselni egy falat kenyérért?

Aztán, ha jól kifutta magát, neki esett a konyhában a szakácsnének és kitanította azt is emberségre:

— Mért nem ad enni valamit annak a koldusnak? Hiszen láthatja, hogy éhes a nyomorult! Az istennyila látott ilyen falelkű népséget! Aztán még ha a magából adná!

Szóval: Józsai bácsi valamiért mindig haragudott, mint a nyári felhő. Hanem az ő haragjának csak a hangja volt meg, de sohasem volt lesújtó, kegyetlen villáma.

A vendégei, akik az ő példátlanul becsületes, lágy szívét ismerték, dehogyan nehezteltek volna örökös mortyolódásáért! Hiszen ez volt a Józsai bácsi vendéglőjének legkedvesebb specialitása. Különben is hosszú éveken keresztül úgy megszokták ezt vendégei, hogy jóformán nem is hallották már, mikor zsémbelődött. Ugy voltak vele, ahogy a fali órák kettyegésével vagyunk, vagy ahogy a molnáremberek vannak a malom zugásával: észre se vette senki, csakis a hiányát vették volna észre.

Annyi bizonyos, hogy Józsai bácsinak sohasem volt ellensége egész világlétében. Szerette mindenki s ő is mindenkit szeretett. Azaz, hogy

A világitás megdrágításáról.

Irta: Magyar Lajos.

Felemelik a gáz- és villanyvilágítás árát. Adót vetnek ki rá. »Árdrágítani« fognak hivatalból. A főváros pénzügyi bizottsága már megtette erre a javaslatot, a közgyűlés, mely a javaslat fölött dönt: e hó 20-án lesz. Dönteni! Vajjon beszélhetünk-e itt döntésről? Oly állásfoglalásról, mely a tárgynak alapos, beható megvitatása alapján alakul ki, mint a többség véleménye? Bizonyára nem. Tudjuk mindannyian tudóval lélekzök — és nem kopoltyuval, — hogy a főváros közgyűlése csak mechanizmus, magyarul; verkli. Felhúzzák a bizottságok s a verkli pontosan megteszi kötelességét: lejár, elintéz. Ne hidd jó halandó, hogy ők gondolkodnak, mérlegelnek, vitatnak, hánytorgatnak, érdeklí őket, hogy savanyu arcot fogsz-e vágni az új készítményhez, vagy olyanra dagad tőle képed örömeben, mint egy jól megtermett cseléd-kenyér? Mindezzel ott nem törődik senki.

Pedig nem ártana, — főleg ebben a kérdésben, — ha kissé a dolgok mélyére hatolnának, mert hiszen új adóról van szó. Az adó, mint közteher egyéb kellei mellett csak akkor lehet igazságos, ha minden teherviselésre kötelezettel, tehát minden polgárt, egyenlő arányban terhel. Ez az adó semmi esetre sem lesz ilyen. Az iparosostály legtöbb kategóriáját alig fogja érinteni, a nagy gyárüzemek számba se fogják venni, a magánosokat sujtani fogja ugyan, de ezek legalább védekezni tudnak majd vele szemben, olykép, hogy módjukban lesz takarékoskodni az által, hogy kevesebb anyagot fognak felhasználni.

Mondani sem kell, hogy az összes foglalkozási csoportok között leginkább a vendéglősöket és kávésokat fogja sujtani, sőt súlyosan terhelni az árdrágítás. A vendéglős és kávéso nem takarékoskodhatik a vi-

lágító anyaggal. Kénytelen üzletét fényesen kivilágítani, ezt a közönség feltétlenül megköveteli s az árdrágításnak megfelelő többkiadással szemben semmiféle ellenszolgáltatásra nem számíthat, mert élelmi cikkeinek árait, — még ha a fővárosi hatóság gyámkodása alatt nevelkedett is — nem emelheti, mert őt az árdrágításért megbüntetik. Különösen nyomasztó helyzetben van a kávéso, akire éppen olyan időben nehezedik az adó súlya, mikor a délutáni kávé eladásának betiltása következtében keresetének igen jelentékeny részétől elesett.

Csak hogy a fővárosi urak mindezzel nem törődnek. Begyepesedett koponyájuk ötletszerűleg intézi el a leglényegesebb kérdéseket is. Itt is kimutatható az ötletszerűség. A főváros a városi háztartás minden terén, — mint köztudomású, — nagy deficitekkel dolgozik már évtizedek óta. Sok millió korona adóssága halmozódott így fel. A gáz és villanyüzemknél, — az érdekelt vezérigazgatók, tehát legilletékesebb tényezők kijelentése szerint — nincs deficit. Az üzemek a régi árak mellett is jelentős hasznot hajtottak, ellentétben Berlin, Páris hasonló üzemivel, ahol 9 millió márka, illetve 20 millió frank veszteséggel zárták le az elmúlt üzleti évet.

Mi sem természetesebb, — a főváros szerint, — hogy a világitó anyagok árát kell emelni, hogy ezzel a más téren mutatkozó hiányokat csökkentsék. Ez a feje tetejére állított gazdálkodás annál feltűnőbb és annál lehetetlenebb, mert az »árdrágítást« adó alakjában legitimálva varrják a ficánkoló közönség nyakába, ami arra jó, hogy ennek a bölcs intézkedésnek mathuzsálemi életet biztosítsanak, hogy a késő utókor szülőttei is csodájára járassanak majd a székesfővárosi általánosan elismert bölcseségnek, mert arra még nem volt példa, hogy adót valaha megszüntettek volna.

A szerencsejátékokról.

Irta: Kiss István dr.

Különbséget szoktak tenni a szórakoztató és a hazárdjátékok között. A különbség pedig a két játék között az, hogy míg a szórakoztató játéknál a véletlen mellett tulajdonképpen a játékos ügyessége, számítása dönti el a sikert, addig a hazárd játéknál a siker főleg a véletlenre van bízva. Némely hazárdjátéknál a véletlen mellett nagy szerepe van a játékos ügyességének is, mint például a ferbli játéknál, amelyet a tapasztalt játékos eredményesebben játszik, mint a kezdő.

A kihágásokról szóló törvény 91 §-a szerint tiltott szerencsejáték, vagyis ugynevezett hazárdjáték az, amelynél a nyereség vagy veszteség a véletlentől függ.

A nyilvános helyiségek tulajdonosait pedig főleg az érdekli, hogy az említett törvény 89 §-a büntetését rendeli el annak a vendéglősnek, szállodásnak, kávésoznak vagy korcsmárosnak, aki bármely helyiségeit szerencsejáték üzésére kiadja, vagy ilyen használatra átengedi. A bármely helyiség kitétel alatt csakis a zülethez tartozó valamely helyiség értendő, mert az üzlet tulajdonosa csak mint az illető nyilvános hely tulajdonosa jön tekintetbe. Természetes azonban, hogy az üzlet bérlője jogilag egynek veendő a tulajdonossal és így szintén felelős a helyiségekben törtétekért.

A szerencsejáték üzéséért első sorban az felelős, aki ilyen vállalatot tart és aki a tiltott szerencsejátékban részt vesz.

A szerencsejátéknál a játékasztalon talált pénznek és a játékhoz használt eszközöknek pedig lefoglalását rendeli el a törvény.

A szerencsevállalat tartása abban áll, hogy az illető berendezzi és fentartja a helyiséget, az ugynevezett játékbarlangot.

A büntethetőséghez azonban szükséges, hogy ez a vállalat nyilvános vagyis a közönségnek nyitva álló hely legyen. Nyilvános

talán még se éppen mindenkit. Mert a színészekre állandóan nehezelt. Tudni kell ugyanis, hogy a vándorszínészek a Józsi bácsi vendéglője nagyteremben tartották minden esztendőben az előadásokat s ilyenkor nála is kosztoltak. Rendesen — hitelbe. Ebben aztán az a kellemetlenség volt, hogy a színészek, mint afféle szórakozott emberek, a legtöbbször elfelejtették távozáskor a kosztot kifizetni. Józsi bácsit pedig ez mindig erősen felháborította! Boszuságában szinte megpukkadt s alig várta, hogy az »ipsék« ismét a szeme elé kerüljenek. Volt is aztán haddelhadd, mikor idő telve újból visszatértek. Ugy leteremteltézte valamennyit, hogy nem maradt azokon késhegyi becsület! Alig bírták valahogy rávenni, hogy megint hitellezen. Hanem aztán nagy dérrel-durrall végre mégis csak belément, de évről-évre mindig kijelentette, hogy — utóljára teszi. Arra nem volt lelke, hogy még egyszer meg ne tegye, mert valóságos bolondja volt a színészetnek. Minden este nekitámaszkodott a nagy terem egyik ajtófélfájának s onnan nézte végig az egész előadást. Előadás után pedig, akinek tetszett a játéka, azt a színészt megdicsérte, akie pedig nem tetszett, azt — jól leszidta.

Hanem mindamelllett rettenetesen tudott boszszankodni, ha a helybeli lap kritikusa igen szigoruan irt a színészekről. Volt mit hallani a szegény kritikusnak, ha ilyenkor ment a vendéglőbe!

— Minek firkál nyilvánosan olyanokat ezekről a szegény színészekről, ha nem ért a dolog-

hoz? — támadott rá dühösen Józsi bácsi. — Nem játszottak azok olyan rosszul, hallja! Mindenesetre jobb volt a játéku, mint a maga rossz irkafirkája! Nem sajnálnám, ha jól elpáholnák érette!

— De, Józsi bácsi!...

— Semmi Józsi bácsi! Ami nem járja, nem járja s annyi!

És nyomban erőnek erejével oda cipelte a kritikust a színészek asztalához, hogy béküljenek ki. Ilyenkor Józsi bácsi volt a békebíró köztük. Ebben láthatólag nem kis öröme telt, amit azzal fejezett ki, hogy efféle béketárgyaláskor a vacsorához a bort nem számította fel.

Természetes, hogy ilyenformán sokszor magok a színészek kérték meg a kritikust titokban, hogy bírálatában egy kissé nyomja meg a tollát. Innen volt, hogy annyiszor kellett Józsi bácsinak a bíró szerepét játszani s eldönteni, hogy a színészeknek van-e igazuk, vagy a kritikusnak.

Egyébiránt senki se higgye azt, hogy Józsi bácsi méltatlan volt a bírói szerepre. Ő ugyan nem sokat koptatta az iskolák padját, de az életiskolában annál többet tanult. Természetes eszével sokszor olyan talpraesett megjegyzéseket tett a darabokról, meg az előadásokról, hogy az okuláros, tudós emberek is tanulhattak tőle. Olyan éles szem volt, mint a hiuznak s hajszaingyi pontossággal meg tudta különböztetni a rosszat a jótól. Ami pedig az élet-

igazságba vágott, abban el lehetett fogadni hártározott tekintélynek.

Egy alkalommal valami hirneves népszinmű került a színpadra. Jutalomjátéka volt a baritonistának. Egyik felvonás a falu kocsmájában játszott, hol nagy mulatozással duhajkodtak, danoláztak a szilaj legények. Olyan hatása volt ennek a felvonásnak, hogy a terem falait szinte szétvetette a taps. Egyedül csak Józsi bácsi nem tapsolt, hanem csak haragosan, összeráncolt szemöldökkel rágta a bajuszát.

A szini kritikus észrevette, hogy az öregnek valami nem tetszik s előadás után sietett hozzája.

— Na, Józsi bácsi, hogy' tetszett a darab? — kérdé kíváncsian?

— Elég ügyesen van megírva, — szólt a felelet félvállról.

— De az előadás, az előadás, Józsi bácsi! Az a kocsmai jelenet! Mennyi igazsággal, milyen nagyszeruen csinálták meg! Nemde?

— Csinálták a fenét! — vágta oda keseruen az öreg. — Ugy játszották, mintha sehase látták volna az életet! Csaptatni való rossz volt a játék, rossz volt a rendezés!

— Na, de ilyet!...

— Hát ki a mennydörgös ménkő látott olyan mulatságot? Hol szokták úgy csinálni az életben? Ittak, táncoltak, sorra vagdosták a falhoz az üres üvegeket, aztán a végén elmentek és — egyik sem fizetett!

És Józsi bácsinak ebben is igaza volt. Hogy áldja meg az Isten még a haló porában is!

helyek a vendéglő, kávéház, korcsma. De annak tekintendő az a társaskör, vagy magánlakás is, a hová bizonyos feltételek mellett bárki beléphet és a játékban résztvehet vagyis az ilyen hely is a közönségnek nyitva álló nyilvános helynek tekintendő.

Továbbá tilos cselekmény az is, ha valaki a vállalkozót a szerencsejáték üzésében segíti.

Budapest székesfővárosban a 780/888 kgy. szabályrendelet intézkedik a kártyajátéknak nyilvános helyiségekben való üzése felől és a következő rendelkezéseket tartalmazza:

A törvény által nem tiltott játékok kávéházak, vendéglők s eféle egyéb nyilvános üzleteknek csak abban a helyiségeiben engedtetnek meg, amelyek az üzleti főhelyiséggel nyílt ajtókkal egyenes és közvetlen összeköttetésben vannak s ezek a helyiségek a főkapitányságnál bejelentetvén, e célra elfogadtatnak. Hazárd vagy bármilyen más tiltott játékok miatt a fővárosi rendőrség által alapos gyanu alá vett helyiségek szigorú rendőri felügyelet alá helyeztetnek.

A fogadó, vendéglő, kávéház és kávémérési szabályrendelet 13 §-a ugyancsak kimondja, hogy a nyilvános helyiségekben a hazárdjáték tilos, azzal a hozzáadással, hogy amennyiben az ilyen üzletekben az üzlettulajdonos, vagy a vendégek tiltott játékok üzésén éretnek s emiatt a kihágási eljárás során jogerősen elíteltetnek, a főkapitányság a kártyajátékos engedélyt az üzleti főhelyiségre is felfüggesztheti, sőt visszaesés esetén egyszer-mindenkorra meg is vonhatja.

Még a 64573/901. számú belügyminiszteri rendelet is tartalmaz idevonatkozólag intézkedést, mert egyik pontjában azt mondja, hogy nem adható rendőrhathósági engedély általában olyan játék üzésére, melynél a vállalkozó pénz vagy tárgy-nyeremény kilátásba helyezésével kelti fel a közönség játékszenvedélyét. Különösen, mint a szegényebb sorsu tudatlan nép kizsákmányolására irányuló szerencsejátékok tilosak: a báb, tekebáb, golyó, szinesgolyó, baba, szinesbaba, monaco, mariandi, birbics, céldobás, szín, számozott szín, és az ezekhez hasonló természetű egyéb játékok.

Jó ezeket a dolgokat jól tudni s olykor-olykor emlékezetünkben felfrissíteni.

Társas reggelik.

December 27-én nincs összejövetel.

December 29-én Kommer Ferenc vendéglőjében reggeli.

Császárfürdő Budapest. Nyári és téli gyógyhely, a magyar Irgalmasrend tulajdona. Első-rangu kénes hévvízű gőzfürdő, kényelmes iszapfürdők, iszoporogatók, uszodák külön hölgyek és urak részére. Török-, kő- és márványfürdők, hőlég, szénsavas- és villamos vízfürdők. A fürdők kitűnő eredeménnyel használtak, főleg csuszos bántalmaknál és idegbajok ellen. Ivó-kúra a légzőszervek hurutos eseteiben s alfesti pangásoknál. 200 kényelmes lakószoba. Szolid kezelés, jutányos árak. Gyógy- és zenedij nincs. Prospektust ingyen és bérmentve küld

az igazgatóság.

Néhány szó magunkról.

— Felhívás előfizetésre. —

Január elsején lapunk XXXIII-ik évtolyamába lép. A vendéglős és kávéipar legrégebbi szaklapja a »Vendéglősök Lapja«.

Immár több, mint egy féleve, hogy lapunk szerkesztőségét újra szerveztük s elmondhatjuk bizvást, mindenki megbántása nélkül, hogy lapunkba olyan neves, kiváló írók és szakírók írnak, hogy — ezzel ma magyar szaklap alig dicsekedhetik.

Mindenkitől és mindenektől függetlenül, meggyőződésünk becsületes hangján, friss, modern tollal írott cikkekben szállunk sikra iparunk érdekeiért. Amint szükség van hivatalos szaklapokra, éppen olyan szükség van ilyen független lapra is, amely lap hivatalos testületeinkkel szemben is, ha kell, a vendégfogadósok, kávéosok és pincérek érdekeinek bátor, hozzáértő, intelligens, komoly szószóloja.

Lapunk tartalma mindig változatos, gazdag.

Rovatainkban mindenféle szakügy és szakkérdés megvitatására alkalmat nyújtunk.

»Mozgóképek« rovatunk elmés éllel világítja meg a legaktuálisabb kérdéseket. »Jó ezt tudni« című új rovatunkban olyan dolgokat ismertetünk meg olvasóinkkal, amely dolgok megismeréséért rengeteg szaklapot kellene jártni és átböngészni előfizetőinknek. Idegen szaklapok fontos cikkeit ismertető rovatunkat is megtartjuk. Önálló, eredeti cikkeinkben pedig minden kérdést úgy vitatunk meg, hogy senkit ne bántunk; nem fenekedünk; nem furkós bottal verekszünk; de tollunk éles és határozott, mert a vendéglős és kávéos ipar nagy érdekeit tudással és férfiasan szolgáljuk.

Móricz Pál, jeles munkatársunk az új évben folytatni fogja nagyszerű visszaemlékezéseit híres vendégfogadókról, kávéházakról, vendégfogadósokról. Ezek az írások örökbecsű értékei maradnak lapunknak is.

És bár nagy a papírdrágaság, drága a nyomtatás költsége, lapunk előfizetése árát mi nem emeljük; nem emeljük akkor, mikor ezt — ugyszólván — az összes szaklapok megtették. Csak arra kérjük előfizetőinket, hogy az előfizetéseket a csatolt postautalványos minél hamarább küldjék be, hogy iparunkért zavartalanul dolgozhassunk.

Hátralékos előfizetőinket pedig arra kérjük, hogy hátralékaikat küldjék be azonnal. Gondolják meg, hogy mi csak értük dolgozunk s ez a munka megéri nagyon is azt a kis áldozatot, amit mi kérünk tőlük.

Előfizetési díjaink ezután is:

Egész évre	12 korona.
Fél évre	6 korona.
Negyed évre	3 korona.

Együttal minden előfizetőinknek, olvasóinknak és hirdetőinknek boldog ünnepeket és boldog új esztendőt kívánunk.

Budapest, 1916. december 20-án.

Apró hírek.

(—) **Ujévi hirdetések.** Felhívjuk olvasóinkat, előfizetőinket, és hirdetőinket, hogy boldog újévet kívánó hirdetéseiket, december hó 27-ig küldjék be a kiadóhivatalba. Cégek hirdetési díja 12—20 korona, vendéglősöké és kávéosoké 4.— korona.

(:) **Ki lesz a vendéglős a kőrösmezői állomáson.** Ma járt le az a pályázat, amit a debreceni üzletvezetőség hirdetett a kőrösmezői állomási éttermek elnyeréséért. Nem is olyan régen volt vendégfogadás-változás Kőrösmezőn. Nehéz is ott, közel a veszedelmekhez a vendégfogadósok sora. Kíváncsiak vagyunk, hogy ki lesz — az új próbálkozó s vajjon sikerül-e vállalkozása?

(!) **A kassai Schalk-ház új tulajdonosa.** Egyik jónévű szaktársunk, Reigl László bucsút vett a hirneves kassai Schalk-háztól, másik kiváló szaktársunk, Szállási Alajos pedig beleköltözik. Hisszük, hogy ez a messzi vidéken, országosan ismert és méltán híres vendégfogadó pompás kezekbe kerül.

(+) **Meghalt Tuss Antal,** a vendéglős-körökben is jól ismert, becsült és szeretett borászati főfelügyelő, aki a híres tapolcai vincellériskolának volt 20 éven át jeles igazgatója. Aránylag elég fiatalon, 57 éves korában kellett elhagynia örökre a híres balatoni szállóket, amelyekért mint pincefelügyelő is oly sokat tett.

(?) **Kantinos kell Besztercebányára.** A besztercebányai honvéd-laktanya kantinjának 1917. január 1-től kezdődő 3 évi bérletére a kassai honvédkerületi parancsnokság pályázatot hirdet. Elsősorban a most folyó háboruban rokkanttá lett altiszt számíthat a kantin elnyerésére.

(—) **A Vigadó bérlete.** A Vigadó bérletére vonatkozóan a főváros pénzügyi bizottsága úgy határozott, hogy a fölmondás jogának határidejét az 1917. év végéig kitolja. A bizottság ülésén Kemény Géza dr. tanácsjegyző bejelentette, hogy a Vigadó bérlői a fölmondás idejének kitolásába beleegyeztek. Jelentette még a tanácsjegyző azt is, hogy, bár a határozat szerint szó sem lehet a Vigadónak a háboru alatt való bérbeadásáról, Bálint Dezső fővárosi bizottsági tag azt az ajánlatot tette, hogy ő 15 évre kibérli a Vigadót s az első tíz esztendőre évi 60.000 korona, a további öt esztendőre pedig évi 65.000 korona bért fizet. A bizottságban élénken pertraktálták azt, hogy Bálint Dezsőt fővárosi bizottsági tag létére a rendőrség elítélte árdragításért.

(*) **Az állami közpincék főfelügyelősége.** A földmívelésügyi miniszter Mayer Henrik országos szőlészeti és borászati főfelügyelőt nevezte ki a m. kir. állami közpincék főfelügyelőjévé. Mayer Henrik, aki a szőlészeti szakfőfőnök egyik legjelesebbike, már több mint két évtizede igazgatta a pozsonyi vincellériskolát, melyet nyugateurópai színvonalra emelt, lapunknak is régi munkatársa, akinek cikkei mindig szívesen fogadtuk. Mayernek újabb kineveztetése folytán, székhelye ezentul Budafokon lesz.

(«») **A pincemesteri intézet új igazgatója.** A földmívelésügyi miniszter Pettenkoffer Sándor vincellériskolai igazgatót, aki eddig ideglenes minőségben igazgatta a budafoki pincemesteri tanfolyamot, ennek vezetésével véglegesen megbízta. Pettenkoffer ezenkívül az állami közpincék főfelügyelőjének helyettese is lett.

MI AZ ÚJSÁG?

Dal a központokról.

Ne busulj, nézz csak körül!
Primán megy a dolgunk,
Véres harcok viharában
Kitünően forgunk.
Nő a hírünk, dicsőségünk
Nap-nap után, szépen,
Az Uristen ha lenéz ránk,
Ugy sir örömben.

Idehaza? ... Idehaza
Mienk az elsőség,
Vagyon nálunk mindenkben
Rettenetes bőség.
Gyomorkorgás ismeretlen
Szép Magyarországon,
Ha nem hinnéd, van ám erre
Ezer bizonyágom:

Ugyebár, azt jól tudjátok:
Has a test központja,
Verejtékét minden ember
Csakis azért ontja.
Magyarország testében is
Akad »Központ« bőven,
Azokba fut minden őrse
E pár esztendőben.

S akasszanak fel, ha netán
Nem igazat mondok:
Tele vannak minden jóval
Ezek a központok.
Magyarország hasai ők,
És ha tele vannak,
Csak a bőség, a nagy bőség
Lehet oka annak.

Van egy kis baj, hogy e hasok
Nagyon önző lények,
Mert a karnak, meg a lábnek
Enni adni félnek.
És ha a kar, meg a láb is
Elgyöngülnek egyszer,
Magyarország ezt a kisbajt
Mégbanja ezerszer...

No de azért jó magyarom
Sohse busulj, légy vig,
Az öregek is dalolták:
»Nem lesz ez mindég így«.
Dus központok kiürülnek,
Szegényekké válnak,
A lázongó karok, lábak
Mindent megzabolnak...

Citerás.

A hires Kass-szálloda. A Kass-név eddig is országos fogalom volt, idegenben járó szegedieknek ha kedveskedni akartak, megemlítették, milyen szép a Széchenyi-tér, Ujszeged tószaligete mennyire ritkítja párját, harmadik nevezetességként aztán a Kass-kávéházra került a sor. Berendezése, formája nem hasonlít más kávéházhoz, a fővárosiak ál-mahagonija itt nem rontja a kedélyeket. Kass János nagy európai városok stílusát hozta kezdetől fogva magával, ennek megnyilvánulását egyetlen paragrafusba lehet önteni: a közönség minél jobban, otthonosabban érezze magát.

Hiábavaló munkát végeznénk annak bizonyi-

tásával, hogy a Kass-ban a legtökéletesebben érvényesült mindig ez az elv. Egyetlen hiánya volt csak, nem volt szállodája s a legpompásabb hangulatban eltöltött éjszakát az zavarta meg, hogy hazamenet az utcára kellett kerülni. Kass János, aki megható gondossággal bocsájtja szárnyra sasfiókját, a szaktudását előkelő külföldön tökéletesítő ifju Jánost, mikor rábizza a vezetést, teljeset akart nyújtani s szállodával bővítette ki a helyiséget.

Baumhorn Lipót műépítész zsenialitása úgy oldotta meg a kérdést, hogy a nagyközönség, mely egész nyáron csak hajlott az átalakításokról, de semmi zavarót nem látott belőle, rá sem ismer az emeletre. Mindenekelőtt a régi étterem cserélt új köntöst. Csupa hangulat, közvetlen forma, hiven tükrözti vissza a XV. Lajos korabeli Xizlést. Mellette a szálloda halljának pompás kényelme, rokokó stílusa állít meg. Az emeleti részen remek kényelemmel berendezett olcsó szobák, központi fűtés, meleg víz. Voltaképpen két emelettől alakult ez a rész, ami bőven felt az emlékezetes régi, tulmagas termekből. A hajdani Otthon-terem, megannyi feledhetetlen bál színhelye, megvan továbbra is. Uj köntösben, ragyogó egyszerűségben. A folyosón külön téli kert áll a szálló vendégeinek rendelkezésére, főleg reggelizésre alkalmas. Általában az egész berendezés választékos izlésről, aprólékos gondról, a kényelem tökéletességéről tanuskodik s nem csak Szegeden, hanem a kontinens akár-melyik világvárosában feltűnést keltene.

Ha még hozzátesszük, hogy a Kass-étterem újból való megnyitásával föléledt a réginel vonzóbb formában a Kis-Kass is, körülbelül beszámoltunk mindennel.

Mindenütt megtiltották az uzsonnakávét. A tanács hirdetését tett közzé, amelyben közli, hogy e hónap 15-étől nemcsak a kávéházakban és cukrászoltokban, hanem mindenütt tilos az uzsonnakávé kiszolgálása. A tanács rendelete így szól:

1. Italok vagy ételek forgalomba hozatalával foglalkozó üzletkben (kávéház, kávé-mérés, cukrászolt, tejárusító üzlet, tejjó-csarnok, vendéglő, kifőző, büffé, szálló, penzió, kör- és egyesületi helyiség stb.) délután három óratól este hét óráig tejet vagy tejenek, nemkülönbben kondenzált tejenek, tejszinkonzervnek vagy tejpornak felhasználásával előállított ételeket vagy italokat kiszolgáltatni tilos. 2. Ez a tilalom nem terjed ki a) a szállók és penziók lakoszobáiban elfogyasztott tejjre, vagy tej felhasználásával előállított italokra és ételekre; b) tejárusítással foglalkozó üzletek által a maximális áron az utcán át eladott, tehát nem saját helyiségükben elfogyasztott nyers és forralt tejjre. 3. A tejfogyasztásnak a kávéházakban és cukrászoltokban való korlátozása tárgyában 1916. november 7-én kiadott hirdetés egyidejűen érvényét veszti. (Ez a hirdetés a kávéházakban és cukrászoltokban tiltotta meg az uzsonnakávé és a tej kiszolgáltatását.) 4. Ez az új rendelet 1916. december 15-én, pénteken lépett életbe. 5. Aki a rendelkezések ellen vét, kihágást követ el és két hónapig terjedhető elzárással és hatszáz koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő.

Takarékoskodni kell a gázzal és villanaggal Debrecenben. A városi tanács december 15-től kezdve a gáz és villany fogyasztását korlátozó rendeletet bocsátott ki. Többek között éjjel 12 óráig kapnak csak gáz- és villanyvilágítást a vendéglők, kávéházak és mulatók. Ujabb csapás sújtja debreceni szaktársainkat.

Harminekoronás törkölyár. A Gyöngyös és Vidéke Szőlősgazdái Szeszifőző Szövetkezetének végrehajtó-bizottsága közhírré tette, hogy tagjainak, illetve azoknak, akik nyolc napon belül belépnek a szövetkezetbe, idej szőlőtörkölyét métermázsánként 30 K. árban veszi meg. Ezen időpontot túl a törkölyt már csak jóval olcsóbban (talán 10 K.-ért) lesz csak képes átvenni. Mi lesz a maximális árral? No, korcsmárosok, ki véd meg benneteket? Egyáltalán törődik veletek valaki? Hej, haj!

A Központi Tejcsarnok megvette Goldmann József tejjuzemét. A Goldmann-féle tejtelepet összes felszereléseivel, készleteivel és szerződésével együtt megvásárolta a Központi Tejcsarnok, amely tudvalevően a főváros tulajdona. A szerződést, értesülésünk szerint már az elmúlt héten perfektuálták. A telep megvétele folytán a Központi Tejcsarnok mintegy napi 9000 literrel nagyobb tejmennyiség fölött fog rendelkezni. Ugy tudjuk: ez az a Goldmann ur, akit — mint a Fővárosi Lapok is írja — többször elítélték a tej hamisításáért. Most már akkor az a kérdés, hogy abból a 9000 liter tejből mennyi a tej, mennyi víz?

Mennyibe kerülhet egy pár cipő? Egy konkrét ügyből kifolyólag az aradi kereskedelmi kamara azt a szakvéleményt nyilvánította, hogy egy pár cipő megtalálása, minden hozzávalóval és munkadíjjal együtt, a mesternek 9 korona 50 fillérről többbe nem kerülhet. Alapos számításai alapján a kamara kimondja, hogy egy pár férfi cipő 35, egy pár női cipő 30 korona 80 fillérről többbe nem kerülhet. De jó volna!

A vasuti tarifák felemelése. A magyar és az osztrák kormány között tárgyalások folynak a vasuti tarifák felemelése ügyében. Az új tarifák, amelyek előreláthatólag 1917. február 1-én lépnek életbe, átlagban 30 százalékkal lesznek magasabbak a mostaniaknál. Kormánykörökben a tarifaemelés a kezelési költségek és bérek óriási emelkedésével indokolják.

A H. T. déligyümölcs importja. A A kisázsiai piacokon magyar, osztrák és német cégek részéről nagy érdeklődés nyilvánul déligyümölcs iránt, különösen német cégek lepték el az ottani piacokat és igyekeznek minden megszerezhető füge-, mogyoró- és mazsola-mennyiséget lefoglalni. Ennek ellensúlyozására a H. T. Szmirnában fiókot létesített, amely a bevásárlást már megkezdte. Mi itt is elkéstünk bizonyosan. Bár ne így volna. Előkelő vendéglőink nagy nyugtalansággal várják: lesz-e hát elég déli gyümölcs?

Maximálják a szalámi árát. A budapesti szalámigyárosok hetekkel ezelőtt arra kérték a tanácsot, hogy maximálja a szalámi árát kilogrammonként husz koronában. A közéletmezési ügyosztály legközelebb elkészül a maximálásra vonatkozó rendelettel.

A BORSZÉKI MADONNA savanyuviz, kitünő borviz és asztalviz.
Teljesen vasmentes, a bort és pezsgőt nem feketíti. Dus szén-savtartalmánál fogva az emésztést kedvezően befolyásolja.

Megrendelhető: Borszéki Fürdővállalat Részvénytársaságnál, Budapest, V. Nádor-u. 6. Telefon 157-81 és 162-84.

Száz ajánlat 1800 hektoliter borra. A djakovói püspökség nyilvános pályázatot irt ki, a nemrégiben elhunyt dr. Krapac Iván püspök hagyatékában levő 1800 hektoliter régi és új borra. Jellemző a bor iránt megnyilvánuló élelnek keresletre, hogy a monarchia minden vidékéről összesen száz ajánlat érkezett be a püspöki borpince borára. A legmagasabb ajánlat, hír szerint, 600.000 koronát kínál a borért, melyre a katonaság is adott be vételi ajánlatot.

Nem lesz vízdíjemelés. A huszas bizottság elhatározta, hogy a vízdíjatalányt 40 százalékkal emeli, vízmérő óra alkalmazása esetén pedig egy köbméter víz árát 16 fillérről 18 fillérré drágítja. Minthogy azonban a lakásmaximálási rendelet értelmében a haziur ezt az új terhet nem háríthatja át a lakóra, az emelés egyelőre elmarad. — Hogyne, hisz mindent a lakó fizessen, ugy-e?

Dohánytőzsdék hadirokkantokra. A mai dohánység mellett a dohánytőzsdék nem valami jövedelmező vállalkozást jelentenek, azonban a jövőre való tekintettel mégis kívánatos, hogy nálunk is kövessék az osztrák rendet. Ott ugyanis a pénzügyigazgatóságok a megüresedett dohánytőzsdékről szóló kimutatásokat minden egyes esetben közlik a katonai parancsnokságokkal, hogy a hadirokkantoknak tudomására jusson: melyik községben lehet dohánytőzsdét nyitni? Bizonyára a mi hadirokkantjaink között is vannak olyanok, akik dohánytőzsdét nyitnának és azért üdvös volna nálunk is a hadirokkantok részére dohánytőzsdéket fenntartani.

A sajtgyártás eltiltása. Pécs város nemrégén a kormányhoz intézett felterjesztésében kérte a sajtgyártás eltiltását. A város azt tapasztalta, hogy a sajtgyárak 70—80 fillérré felhajtják a tej árát, ennyit pedig egyetlen város sem fizethet, mert akkor egy koronáért kellene árusítani. A sajtgyártás eltiltásával megmaradt tejennyiségét a gyermekek, betegek és öregek számára akarja biztosítani. Pécs felterjesztését most az összes törvényhatóságoknak megküldte pártolás végett. Győr, Arad és Debrecen a legközelebbi közgyűlésen foglalkozik Pécs felterjesztésével és pártolni fogja Pécsnek a sajtgyártás eltiltását célzó kérését. Csak aztán okosan csinálják meg ezt a dolgot, hogy azt ne mondjuk a végén: most már tej sincs, vaj sincs.

Nem lesz Szeszközéppont. A szeszérdekelttség egyik csoportja részéről legutóbb azt a hírt bocsátották szárnyra, hogy a pénzügyi kormány az egész szesztermelést rekvirálnak jelenti ki. Ezt a reménységet a pénzügyminiszter parlamenti felszólalásában végleg lerontotta, amennyiben kijelentette, hogy a szeszforgalom középpontosításával nem érnének el semmi jót, legfeljebb annyit, hogy a szeszfőző a maximális árat fogja kapni, a vevő pedig ugyanazt az árat fogja követelni, amit most egyes szeszfőzők kérnek. Hogy a középpontosítás nem segít, arra a miniszter szerint az osztrák helyzet fényes bizonyítékul szolgál. Ausztriában, mondotta, már több mint egy éve megvan a Szeszközéppont és a viszonyok még rosszabbak, mint nálunk. A szesz árának felhajtása tulajdonképpen onnan vette kezdetét, s ma is onnan táplálkozik, hogy Ausztriából vásárolnak aránylag nagy mennyiséget a maximális áron jóval drágábban. Ez, a pénzügyminiszter szerint, mindennél jóval bizonyítja, hogy a középpontosítással a bajon nem lehet segíteni.

(o) **Lőwenstein M. utóda Horváth Nándor** cs. és kir. udvari szállító. Ferdinand bolgár király ut. 4. szám. Telefon: 43—31. és József 39—88. — Évtizedek óta az ország legnagyobb szállodáinak, vendéglőseinek és kórházainak állandó szállítója. Fiók-üzlet: IV., Türr István-utca 7. Telefon: 11—48.

Jó ezt tudni.

Vigalmi adók.

Ujabb adókat találtak ki a városházán. Ez a vigalmi adó. Minden mulatságot adó alá akarnak vetni. Fizessen, aki szórakozik. Furcsa város.

Az adó alól mentesítik azokat az előadásokat, melyeket kizárólag iskolák részére rendeznek. A sportmutatványokhoz szóló belépőjegyeket 1 koronáig mentesítene az adó alól.

Adómentesek lesznek az operánál 3 koronánál olcsóbb, az állandó színházaknál 2 koronánál olcsóbb, az Urániánál az 1 korona 50 fillérről olcsóbb és egyéb kisebb színházaknál az 1 koronánál olcsóbb jegyek, viszont a cirkusznál, a mozgószínházaknál és egyéb ilyen természetű intézményeknél a 80 fillérről nem drágább jegyek.

A mulatók és kabarék megadóztatásánál azt határozták, hogy a 20 százalékos vigalmi adó mindazokra a helyiségekre terjed ki, ahol nemcsak a dohányzás van megengedve, hanem ahol ételeket és italokat is szolgálnak ki.

A kártyapénz után fizetendő 20 százalékon felül a köröknek kártyapénzbevétele 30.000 koronáig adómentes, azon túl azonban és pedig 30.000 koronától 50.000 koronáig 5 százalék, 50.000 koronától 100.000 koronáig 10 százalék és 100 ezer koronán túl 20 százalék adó fizetendő. Az adó a bruttó bevételek után jár.

Házilag készíthető gyümölcscecet.

A kertészetben olvassuk: Gyümölcscecet készíthető mindazon gyümölcsökből, amelyek elég levesek és amelyekben némi cukortartalom van. Ez a cukortartalom szabályozza az erjedések gyors, vagy lassabb lefolyását és az ecet erősségét. Tulságos sok cukor jelenléte a gyümölcsben azonban még sem célszerű, mert ez igen hosszúra nyújtana az erjedést és a belőle képződött több szesz esetleg az ecetes erjedést meg is akadályozná. Hullott gyümölcsökből is készíthető jó ecet, feltéve, hogy azok már nem egészen éretlenek. A hullott gyümölcsökből ecetkészítésre legalkalmasabb a körte.

Az ecetkészítés legegyszerűbben a következőképpen történhetik: A gyümölcsöket, ha azok talán félig rothadtak volnának, egészben hagyjuk, ha pedig épek, úgy fölszeleteljük és nagy uborkás üvegekbe, vagy tetszés szerinti más edénybe tesszük. A csonthéjasokat célszerű kimagyazva használni fel. Az üveg száját legjobb túllvászonnal lekötöni, hogy a legyek ne férhessenek a gyümölcsökhöz. Ügyelni kell még arra, hogy a gyümölcsön mindig legyen lé, tehát ha az magától nem volna elég levek, úgy annyi vizet öntünk rá, hogy éppen ellepje.

Mikor a gyümölcs már eléggé összeesett, akkor zacskóban kifinomjuk és a kapott levét ugyanúgy üvegbe tesszük, mint ahogyan a nyers gyümölcsöt tettük. Itten azután erjedésnek indul, aminek kapcsán a felületén penészbevonatot látunk megjelenni. Ettől meg ne ijedjünk. Mikor a lé már szépen tisztulni kezd, szitán átszűrjük és tovább is állani hagyjuk mindaddig, míg csak savanyu szagot nem kap. Ekkor rendszerint az ecet már elég jó arra, hogy a konyhán használhassák. Palackokba tenni és ledugaszolni azonban már csak akkor szabad, amikor az erjedés már teljesen megszűnt, amit arról ismerünk föl, hogy a penészbevonat már nem képződik rajta olyan gyorsan. Ha netalán a bepalackozás után is penészedne, úgy az ne agassza, mert ez csak a további erjedésnek a jele.

A denaturált szesz árának újabb szabályozása.

A denaturált szesz ára a viszontelárusítás céljából, azaz a denaturált szesz-nagykereskedők részére hordók nélkül legfeljebb 225 K a

közvetlenül fogyasztók részére való elárusítás céljából, valamint a denaturált szeszt felhasználni ipari vállalatok részére hordókban való eladásoknál legfeljebb 235 K, palackokban üveggel együtt való eladásoknál legfeljebb 250 K lehet 100 hektoliterfokként.

A denaturált szeszt viszontelárusítás céljából csak denaturált szesz elárusítására engedéllyel bíró olyan feleknek szabad átengedni, akik előzetesen írásbeli kötelező nyilatkozatot adnak, hogy a denaturált szeszt, tekintet nélkül a beszerzési forrásra, a megállapított jogkövetkezmények terhe alatt a következő módon adhatják el:

A denaturált szesz ára a kisárusok, valamint a denaturált szeszt felhasználó ipari vállalatok részére hordókban való eladásoknál (hordók nélkül) 100 hektoliterfokként legfeljebb 240 K, palackokban (üveggel együtt) való eladásoknál 100 hektoliterfokként legfeljebb 265 K lehet.

A fogyasztók részére való palackokban való eladásoknál pedig a legalább 90% alkoholtartalmu denaturált szesz ára literenként (üveggel együtt) legfeljebb 2,80 K, kimérve pedig 2,60 K lehet.

A denaturált szeszt feldolgozó ipari vállalatoknak denaturált szesz csak abban az esetben engedhető át, ha írásban kötelezettséget vállalnak arra, hogy a denaturált szeszt a törvényben és rendeletekben megállapított jogkövetkezmények terhe alatt kizárólag ipari célokra fordítják és másnak át nem engedik.

Az árak a denaturált vállalat telepeire, illetőleg a denaturált szesz-kereskedő üzleti helyiségére vonatkoznak.

A denaturált szesz-nagyárusok a denaturált szeszt csak olyan kisárusoknak adhatják el, akik előzetesen írásban kötelező nyilatkozatot adnak, hogy tekintet nélkül a beszerzési forrásokra, a törvényben és rendeletekben megállapított jogkövetkezmények terhe alatt a legalább 90% alkoholtartalmu denaturált szeszt a fogyasztók részére palackokban literenként üveggel együtt legfeljebb 2,80 K-ért, kimérve pedig legfeljebb 2,60 K-ért adják el.

A régi kávé, jobb mint a friss.

Minél hosszabb ideig áll a kávé a raktáron, annál zamatosabb italt ad. A legjobb fajta kávé is legalább három évig kell raktáron tartani, hogy zamatos italt adjon. A friss szállítmányból származó legjobb fajták, az első minőségű mokka, cejlon, menado, kuba ép olyan silány vagy talán még silányabb italt adnak, mint a minőségre utolsó helyen álló, de hosszabb ideig raktáron tartott braziliai kávé. Ez azért van így, mert minden friss szedési kávénak nyers, vad szaga van. Ezt a jellemző szagot a kávé csak hosszú állás után veszíti el. Hogy a kávé minősége hosszabb raktározás után javul, az kitünik abból a tényből, hogy sulya az idő folyamán csökken. Egy deciliter kávé friss állapotában 500—600 gramm között ingadozik. Minél kevesebbet nyom egy deciliter kávé, annál izesebb, aromásabb lesz a belőle készült ital.

RUM

	Nagy üveg	Kis üveg
Belföldi	8 kor.	5 kor.
Cuba	10 kor.	6 kor.
Ananás	12 kor.	7 kor.
Jamaika	14 kor.	8 kor.
(Különl.)	16 kor.	9 kor.

Szétküldés 5 üvegenként postai utánvétellel.

Bloch Gy. és Társa rum, likőr-különlegességek áruháza, Budapest, VI. kerület, Aradi-utca 10. szám.

Régi jóforgalmu vendéglő

a központi vásárcsarnok közvetlen közelében HALÁLESET miatt eladó. Mindenféle szeszital a tulajdonostól beszerezhető.

özv. György Györgyné
Budapest, IV., Molnár-utca 40. sz

ad 20403 ki.

1916. sz.

Hirdetmény.

A városligeti mulató

nyilvános árverésen 3, illetve 6 évi időtartamra fog bérbeadni. Az árverés

1916 december 21-én, délelőtt 9 órakor
a városháza nagy tanácstermében tartatik meg.

Kikiáltási ár 2000 kor.

Árverezők ezen összeg 10%-át tartoznak az árverés megkezdése előtt bánatpénzül a bizottság elnökének kezeihez letenni, s az árverés után a legtöbbet ígérő bánatpénzét a bérösszeg 25%-ára kiegészíteni.

Utóajánlatok nem fogadtnak el.

A részletes feltételek a városi számvevő hivatalos helyiségében a hivatalos órák alatt betekintheők.

Az ipariskola alatt levő pince ugyanekkor külön árverésen fog bérbeadni.

Jászberény, 1916 december hó 7-én.

Almásy Antal
főjegyző, biz. elnök.

Pincér urak figyelmébe!

Fő- és fizetőpincér urak, kiknek oldalzsebtárca (papíros pénz) vagy pincértáska (apró- és ezüst számára) van szükségük, a melynek feneke nincs többé külön beillesztve, hanem a felsőrész az aljával egy darab-ból készült — a legutányosabb árak mellett szerezhetik be.

Molnár Vilmos

kesztyű- és sérvkötőgyárosnál.

Budapest, VII., Károly-körút 28. szám.

(Központi városház.)

Gummi- és halhólyag-különlégességek tucatzonként 2, 3, 4, 5 és 9 forint. Nagy raktár a legkiválóbb gyártmányu göröcsér, gumiharisnyák, sérvkötők, szuszpenzoriumok és a legkülönfélébb betegápolási cikkekben.

A Dunántul közel 40.000 lakossal bíró

Sopron városában
az igen jó hírnévnek örvendő
s nagy forgalommal bíró

Csitkovics Pál-féle kávéház

az üzlettel való visszavonulás
miatt szabad kézből eladó.

Érdeklődők forduljanak a tulajdonoshoz
Sopron, Várkerület 119



Gyártja a
Kőbányai Polgári Serfőző R.-T.
Budapest—Kőbánya.

Koronázási ünnepekre

elegáns, remek, Dunára néző 1 szoba
alkovval és külön 2 szoba (salon, háló)
Budán, közel a Mátyás-templomhoz.
II. ker., Fő-utca 75. sz. II. 10.

SAJT.



Többféle kemény és
lágy sajtot legfinomabb
minőségben gyárt, továbbá
eredeti ementháliban
állandóan nagy
raktárt tart:

Stauffer és Fiai
magyarországi Répcelak
sajtgyárak



200
hektoliter idei
új bor
és **300**

liter 1906. évi
főzésű kitünő
barackpálinkám
van eladó. Min-
tát az érték fel-
számítása mel-
lett küldök

Wörösmarty
Gyula
HELVÉCIA
(Kecskemét mellett)

Iparsó

fagyalt, jegeskavé, hidegké-
szítmények előállításánál a jég
sózására, valamint hűtőkészü-
lékekhez. Minden felvilágosi-
tást és értesítést szóbeli vagy írásbeli kér-
dezősködére díjmentesen nyújt

A Magyar Királyi Sójóvedék Vezérügynöksége
BUDAPEST, V., Váci-körút 32. sz.

Szakértelem nélkül nincs kellő termés!

A szőlősgazdák nagyrésze évek óta
azért szüretel oly keveset, mert szőlőt
megfelelő gondozásban nem részesíti
és borát helytelenül kezeli.
Minden, a szőlő- és bor-
gazdaság körébe tartozó
munkára megtanít a

„BORÁSZATI LAPOK”

(szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, IX., Üllői-ut 25. Köztelek.)
mely vasárnaponként jelenik meg.
Mutatványszámot kívánatra 3 héten át küld



DREHER ANTAL SERFŐZDEI R.-T.

BUDAPEST-KÖBÁNYÁN.

Városi iroda: VIII., József-utca 36.

Saját palack-töltés

Ajánlja kítűnő minőségű ászok-, király-, márcziusi-, kiviteli márcziusi-, korona- (à la pilseni), maláta-, bajor-, dupla márcziusi- és bak-sörét.

Különlegesség: dupla maláta kősör, kőkorsókban.
Nagyobb sörmennyiséget saját jégkoecijaiban szállít.

AZ „ERDÉLYI PINCZE - EGYLET”

császári és királyi udvari szállítók

KOLOZSVÁROTT.

Sürgönczim: Bortermelők szövetkezete, Kolozsvár.

Ajánlja egyenesen a szövetkezeti termelő tagjaitól beszerzett és minden kiállításon elsőrendű érmekeket nyert tisztán kezelt és kítűnő minőségű fehér- és vörös-, asztali-, pecsenye-, csemege- és gyógyborait.
Megkeresésére készséggel küld árlapot az igazgatóság.

ELSŐ MAGYAR RÉSZVÉNY-SERFŐZŐDE

Budapest-Köbánya.

Fennáll:

1854 óta

A legújabb technikai berendezésekkel felszerelt serfőzde évi gyártó képessége 1,000.000 hl.

Hordósörrendelés Budapestre: VIII., Esterházy-u. 6. Telefon József 4-29. Angyalföldi jégverem: Telefon 115-85. Budai jégverem: Telefon 43-40. Vidékre X. Külső Jászberényi-út 11. Telefon 52-58 és 52-60. Palacksörrendelés Budapestre és vidékre X. Külső Jászberényi-út 11. szám. Telefon 56-58. Budapestre a városi sörraktárakban is

Hirdetések

jutányos ár mellett felvételnek lapunk kiadóhivatalában

Budapest, IX.
Ferenc - körút 22.

Telefon: József 22-81.

COGNAC

Czuba-Durozier et Cie

francia cognac-gyár

Promontor.

Alapított 1884-ben.

Mielőtt

szükségletét valódi hegyi málna

szörpben

fedezné, kérjen mintázott ajánlatot

STEINER
ÉS LÖWY

első besztercebányai hidraulikus gyümölcs-sajtoló és szörpgyártó

Besztercebányán

LITTKÉ L.

pezsgőbörgyár-telepe PÉCS.

Főraktár: Budapest, IV., Szép-utca 3.



Frigyes főherceg ő császári és királyi fensége, Salvator Lipót ő cs. és kir. fensége és „Nemzetközi Hálókocsi” és „Európai Express Vonat-társaság” szállítója.

PEZSGÓFAJOK:

„SPORT GRAND VIN SEC”, „CASINO EXTRA SEC” „FORENLAND” (savanykás) „BRITANIA EXTRA DRY” (cukor nélkül)